

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Dukesa a členov JUDr. Juraja Semana, JUDr. Anny Markovej, JUDr. Margity Fridovej a JUDr. Jany Zemaníkovej, v právnej veci žalobkyne **JUDr. K**, správkyne podstaty úpadcu M, proti žalovaným **1/ V, 2/ H**, oboch zastúpených advokátom JUDr. R, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5 Cb 1098/02, na dovolanie žalovaných proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. marca 2004 č. k. 6 Obo 165/03–80, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa zo 14.4.2003 č. k. 5 Cb 1098/02–61, ktorým

krajský súd určil, že kúpna zmluva medzi M a žalovanými o prevode vlastníctva k nehnuteľnostiam opísaným vo výroku rozsudku je voči konkurzným veriteľom neúčinná a žalovaní sú povinní vrátiť ich do podstaty.

Proti rozsudku podali odvolanie obaja žalovaní. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, rozsudkom z 10.3.2004 (na písomnom vyhotovení rozsudku je uvedený nesprávny dátum pojednávania 1.3.2004) rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Rozhodol v neprítomnosti žalovaných.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podali obaja žalovaní dovolanie. V dovolaní uviedli, že konanie odvolacieho súdu pozostávalo z jediného pojednávania, ktoré sa konalo 1.3.2004 (správne 10.3.2004), čo bol pondelok. Predvolanie na pojednávanie im bolo doručené tak, že nebola zachovaná lehota stanovená v § 115 ods. 2 O.s.p., takže nemali dostatok času na prípravu pojednávania. Išlo pritom o skutkovo i právne náročný spor a mali v úmysle dať sa v odvolacom konaní zastúpiť právnym zástupcom. Postupom odvolacieho súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom a bola im znemožnená realizácia ich procesných práv, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Žiadali preto, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil.

Žalobca žiadal dovolanie zamietnuť. Vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolacie dôvody sú nedostatočné a irelevantné. Žaloba bola podaná v roku 2002. Žalovaní sa zúčastňovali pojednávania na krajskom súde a je len ich vecou, že spor podcenili a neboli zastúpení advokátom. Napriek tomu, že žalovaní považujú spor za náročný, nevyužili možnosť dať sa zastúpiť advokátom už po doručení rozsudku súdu prvého stupňa a podaní odvolania. Ich tvrdenia sú len účelové. Na pojednávanie boli riadne predvolaní a nepožiadali o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Pri osobnej účasti na pojednávaní mohli možnosť žiadať o odročenie pojednávania využiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), dospel k záveru, že dovolanie je opodstatnené.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods.1 O.s.p.).

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak bolo rozhodnutie odvolacieho súdu vydané v konaní, ktoré bolo postihnuté niektorou z procesných nedostatkov vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p. Jedným z takýchto nedostatkov je i skutočnosť, že postupom súdu bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), ktorého sa žalovaný v dovolaní dovoláva. Pod odňatím možnosťou pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Medzi práva, ktoré účastníkom konania zaručuje procesný predpis, patrí aj právo účastníka zúčastniť sa pojednávania a na ňom uplatňovať svoj vplyv na priebeh a výsledok konania. Aby mohol účastník konania reálne využiť procesné práva, ktoré mu dáva procesný predpis, musí mať primeraný čas na to, aby si mohol pracovné i osobné záležitosti zariadiť tak, aby sa mohol pojednávania zúčastniť, ale aj na to, aby sa mohol na pojednávanie pripraviť. Na zabezpečenie tohto práva stanovuje § 115 ods. 2 O.s.p., že predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkovi doručiť tak, aby mal dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

V prejednávanej veci sa pojednávanie odvolacieho súdu konalo 10.3.2004. Uvedený deň pripadol na stredu. Podľa dokladov o doručení (doručenky) predvolanie na pojednávanie bolo žalovaným doručené 6.3.2004, teda len štyri dni pred dňom pojednávania. Navyše v deň doručenia predvolania bola sobota. Znamená to, že žalovaní mali na prípravu len dva pracovné dni, čo mohlo negatívne ovplyvniť možnosť žalovaných pripraviť sa na pojednávanie a tým aj príležitosť využiť procesné prostriedky na dosiahnutie priaznivejšieho výsledku konania.

So zreteľom na uvedené je zrejmé, že v predmetnom konaní došlo k procesnej vade, zakladajúcej podľa § 237 písm. f/ O.s.p. prípustnosť dovolania. Táto vada je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom takouto procesnou vadou nemôže byť považované za správne.

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zrušil podľa § 243b ods. 1 O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 25. októbra 2007

JUDr. Peter Dukes , v. r.
predseda senátu